

Finanstilsynet

Att.
Victor Saxlund
Karen Havers-Andersen.

Sendt via e-mail til: hoeringer@ftnet.dk, vic@ftnet.dk, og kan@ftnet.dk

18.08.2022

F&P's hørings svar til lovforslag om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger samt ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed

F&P har den 30. juni 2022 modtaget høring over lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer mv. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed). F&P takker for muligheden for at kommentere på lovforslaget.

Indledningsvist bemærker F&P, at det er meget uhensigtsmæssigt, at et så væsentligt og indgribende lovforslag sendes i høring hen over en ferieperiode. Dette begrænser interessenternes mulighed for at forholde sig til lovforslaget indenfor fristen, hvilket i sidste ende kan påvirke kvaliteten af den lovgivning, der vedtages.

Derudover påpeges, at et så betydningsfuldt lovforslag som det foreliggende bør være helt klart i sin ordlyd i forhold til, hvem der omfattes henset til det strafansvar, der foreslås indført. Som lovforslaget foreligger nu, er dette ikke opfyldt. Dette er retssikkerhedsmæssigt yderst betænkeligt.

1. Generelle bemærkninger

F&P er positiv overfor lovforslags fokus på bekæmpelse af kriminalitet i den finansielle sektor og finder, at det er væsentligt at kunne stille ledelsen til regnskab, hvis den har handlet ansvarspådragende.

F&P er endvidere positiv overfor de dele i lovforslaget, der lægger op til at regulere gennem branchespecifikke bestemmelser. Dermed tages der højde

F&P

Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk

Kristine Lilholt Nilsson
Chefkonsulent
Dir. 41919141
kln@fogp.dk

Sagsnr. GES-2022-00223
DokID 449286

for, at der er forskel på de opgaver, som bestyrelsesmedlemmer og den daglige ledelse har i de forskellige typer af finansielle virksomheder. Det er derfor ofte uhensigtsmæssigt at ensrette reguleringen.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

Baggrunden for Ansvarsudvalgets arbejde og de foreslåede ændringer er en række sager på pengeinstitutområdet. Ansvarsudvalget har således i den betænkning, der danner baggrund for lovforslaget, primært taget udgangspunkt i administrative og straffeprocessuelle afgørelser, som har vedrørt ledelsen i pengeinstitutter. De har derfor ofte en begrænset værdi for fortolkningen af bestemmelserne for forsikringsbranchen, og der bør naturligvis ikke fastsættes regulering for forsikringsbranchen udover, hvad der kan begrundes i forsikringsbranchens forhold.

Samtidig bemærkes, at en særskilt skærpelse af ansvaret for en sektor kan få en negativ effekt på muligheden for at rekruttere og fastholde de bedste bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og nøglemedarbejdere. Man risikerer således med øgede sanktioner at modarbejde det ønskede resultat.

F&P ser på den baggrund tre overordnede problemstillinger i forslaget i forhold til implementering af Ansvarsudvalgets anbefalinger:

- **Retssikkerhed**

Den foreslåede bestemmelse om strafansvar (§ 373 b) med tilhørende bemærkninger er uklar. Det bør af retssikkerhedsmæssige årsager være helt klart for en ansat i et forsikringsselskab eller et medlem af et forsikringsselskabs bestyrelse, om vedkommende risikerer strafansvar for sine handlinger eller undladelser i den pågældende funktion - og præcist hvad vedkommende bør foretage sig eller undlade for at undgå strafansvar. Denne grundlæggende betingelse for strafansvar er ikke opfyldt med lovforslaget, og bemærkningerne bør af den årsag præciseres yderligere inden fremlæggelsen.

- **Skærper af ansvarsnorm underbygget med banktermer**

De foreslåede ændringer af §§ 76 og 78 i lov om finansiel virksomhed i form af en skærpelse af den erstatningsretlige ansvarsnorm indfører en særlig ansvarsform for den finansielle sektor. Det vil være et opgør med en ellers klar dansk retstradition og udgør en potentiel glidebane.

Hertil kommer, at eksemplificeringen i lovforslagets bemærkninger primært retter sig mod banker og pengeinstitutter, og at det er derfor vanskeligt at se, hvad et bestyrelsesmedlem i et forsikringsselskab skal kunne udlede heraf.

Eksempelvis stammer definitionen af ”eksponering” fra et direktiv rettet mod pengeinstitutter (CRD IV-direktivet), og giver således ikke mening i

forhold til forsikringssselskaber. Såfremt man fra lovgivers side mener, at en sådan skærpelse af ansvaret for bestyrelsesmedlemmer i forsikringssselskaber er nødvendig, bør det ske i målrettede og branchespecifikke bestemmelser (f.eks. i en kommende lov om forsikringsvirksomhed). Eksposering bør i den sammenhæng i givet fald for forsikringssselskaber alene omfatte lånelignende engagementer.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

- **Anbefaling fra Ansvarsudvalget fraviges uden begrundelse.**

Uden begrundelse er det valgt i forslaget at fravige anbefalingerne fra Ansvarsudvalget og skrive forsikringssselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ind i lovforslagets bestemmelser om offentliggørelse af fratrædelsesgodtgørelse (§ 77 j-1). Det er F&P's (og Ansvarsudvalgets) opfattelse, at eventuelle krav om offentliggørelse af fratrædelsesgodtgørelser mv. for forsikringssselskaber og forsikringsholdingvirksomheder som minimum bør fastsættes i branchespecifikke bestemmelser, eksempelvis i en kommende lov om forsikringsvirksomhed.

Med udgangspunkt i den politiske aftale af 16. juni 2022 mellem regeringen og en række partier om bl.a. et bredere rekrutteringsgrundlag til ledelserne i den finansielle sektor lægges der i lovforslaget endvidere op til en række ændringer af de "fit & proper"-krav, der i dag stilles til ledelsesmedlemmer og nøglepersoner i finansielle virksomheder, herunder i forsikringssselskaber. F&P støtter overordnet set de foreslåede regler, idet det vurderes, at de vil sikre et bredere rekrutteringsgrundlag samtidig med, at retssikkerheden styrkes. Det er dog vigtigt, at der med den foreslåede regulering ikke sker en udhuling af selskabernes ledelsesret.

Særligt de foreslåede regler om undtagelse af afgørelser om egnethed og hæderlighed fra krav om offentliggørelse, betingede godkendelser og krav om varighed af afslag er positive tiltag. F&P hilser det samtidig velkomment, at branchen sikres indflydelse på den kommende regulering af egnethedskravene til ledelsesmedlemmer og nøglepersoner i forsikringsbranchen. Dermed kan der sikres en branchespecifik regulering, jf. også den kommende lov om forsikringsvirksomhed, hvor reglerne målrettes forsikring og afspejler den måde forsikringsbranchen arbejder og er organiseret. Tilsvarende er det vigtigt, at der i lov om forsikringsformidling sikres level playing field i forhold til de egnetheds- og hæderlighedskrav, der stilles til forsikringsformidlere.

2. Gennemførelse af Ansvarsudvalgets forslag

2.1. Strafansvar, § 1, nr. 45 (§ 373 b)

F&P er enig i, at et groft ledessvigt skal være strafbart. Det er dog samtidig vigtigt for retssikkerheden, at reguleringen er klar og præcis for dem, den berører. F&P er derfor positiv overfor, at Erhvervsministeriet med forslag om

indsættelse af § 373 b har lagt op til en branchespecifik bestemmelse frem til vedtagelse og ikrafttræden af en kommende lov om forsikringsvirksomhed.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

Som nævnt ovenfor har Ansvarsudvalget i betænkningen primært taget udgangspunkt i afgørelser, som har vedrørt ledelsen i pengeinstitutter. F&P vil gerne kvittere for, at Erhvervsministeriet i forbindelse med lovarbejdet på flere punkter har udbygget og suppleret lovbemærkningerne, så disse i højere grad end tidligere indeholder eksempler som er relevante for forsikringselskaber.

F&P vil dog samtidig fremhæve, at de foreslåede bestemmelser med tilhørende bemærkninger fortsat er uklare ud fra et forsikringsselskabsperspektiv. Dette er betænkeligt ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt og lovforslagets bemærkninger bør af den årsag præciseres yderligere inden fremlæggelsen.

Dertil kommer, at flere begreber i lovforslaget ikke er anvendt konsistent, hvilket giver anledning til fortolkningstvivl, f.eks. ”ledelse” kontra ”bestyrelsen og direktion”, hvor selve lovteksten også medtager ”faktisk ledelse”. Det bør være klart, hvornår ”ledelse” i lovens forstand omfatter hele ledelsesgruppen, herunder den faktiske ledelse. På samme måde sker der flere steder i lovforslagets bemærkninger en sammenblanding af begreber, som gør det uklart, hvornår et forhold er omfattet af hhv. ledelsessvigt (stk. 1) eller forsømmelser eller skødesløshed (stk. 2).

F&P bemærker i øvrigt, at lovforslaget ikke lægger op til at foretage ændringer i lovens § 1, stk. 4, således at § 373 b tilføjes i opremsningen af bestemmelser, som finder anvendelse for filialer af udenlandske virksomheder. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, hvorvidt dette er tilsigtet eller om det eventuelt skulle bero på en fejl.

2.1.1. Ansvarssubjektet

Det bør af retssikkerhedsmæssige årsager være helt klart for en ansat i et forsikringsselskab, om vedkommende risikerer strafansvar for sine handlinger eller undladelser i den pågældende funktion - og præcist hvad vedkommende bør foretage sig eller undlade for at undgå strafansvar. Denne grundlæggende betingelse for at pålægge straf er ikke opfyldt med bestemmelsens foreslåede udformning. Dette er betænkeligt ud fra almindelige retssikkerhedsmæssige principper, ud fra hensynet til den enkelte ansatte, der skal forsøge at indrette sig efter bestemmelsen – og ikke mindst, ud fra lovforslagets grundlæggende formål om at bidrage til, at det i højere grad bliver muligt at holde ledelsen i en finansiel virksomhed straffe- og erstatningsmæssigt ansvarlig.

F&P påpeger i den forbindelse, at der eksempelvis bør fastsættes faste kriterier for, hvornår en person er omfattet af begreberne ”faktisk ledelse” i § 373

b, stk. 1, og ”ansat med ansvar for nøglefunktioner” i § 373 b, stk. 2. Det er således fortsat ikke tilstrækkeligt klart af hverken lovbestemmelse eller bemærkninger, hvem ansvarssubjektet i bestemmelsen er.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

F&P gør i den forbindelse også opmærksom på, at der kan være mange ledelsesniveauer i et forsikringsselskab, der alle indebærer ”ledelse og styring af forskellige dele af en finansiel virksomhed”, ligesom alle ledere skal træffe beslutninger på baggrund af bestyrelsens strategiske mål og implementere politikker (cf. lovforslagets s. 248). Det er derfor nødvendigt at det gøres mere klart, hvilket ledelsesniveau(er), der omfattes. Det er endvidere nødvendigt klart at kunne skelne imellem, hvilken personkreds der er omfattet af henholdsvis stk. 1 og 2.

Et væsentligt kriterium for strafansvar bør være, om en person har mandat til at træffe beslutninger af væsentlig betydning for virksomhedens drift. Ansvar efter stk. 1 bør være afgrænset til sådanne personer. Dette bør præciseres i bemærkningerne, sådan at kravet om væsentlig betydning for driften ikke udvandes og reelt alle beslutninger kan omfattes.

Den ansvarshavende aktuar er en nøgleperson, som udgør en væsentlig del af virksomhed af et forsikringsselskabs 2. linje og bør ikke falde ind under en ansvarsbestemmelse, som sigter efter 1. linje. Finanstilsynet har netop tidligere udtalt, at den ansvarshavende aktuar skal udpeges som nøgleperson i henhold til ledelsesbekendtgørelsen. Dette bør fremgå eksplicit af bemærkningerne til bestemmelsen.

Personer med ”ansvar for nøglefunktioner” bør efter F&P’s opfattelse som udgangspunkt ikke kunne pålægges et strafansvar, da sådanne personer ikke har mandat til at træffe beslutninger af væsentlig betydning for virksomhedens daglige drift, jf. kravet om uafhængighed i Solvens II-forordningens art. 268, stk. 1. Det er f.eks. risikostyringsfunktionens ”overordnede ansvar” at ”bistå” direktionen med at sikre risikostyringssystemets effektivitet, mens det er direktionen, som har det daglige ledelsesmæssige ansvar for de trufne dispositioner, jf. § 9, stk. 5, og § 18, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen. På tilsvarende vis skal compliancefunktionen ifølge § 19, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen og art. 270, stk. 2, i Solvens 2-forordningen alene kontrollere og vurdere de foranstaltninger, der sikrer, at lovgivningen bliver overholdt. Derimod er compliancefunktionen ikke ansvarlig for, at disse foranstaltninger er til stede og fungerer effektivt, herunder at de enkelte organisatoriske enheder i et forsikringsselskab er bemandet ressource- og kompetencemæssigt således, at enhederne på betryggende vis kan løse de opgaver, som enhederne er pålagt at udføre. Det er ledelsen og ikke nøglefunktionerne, som er ansvarlige for dette.

F&P gør samtidig opmærksom på, at ansvarsfordelingen i lovforslagets bemærkninger flere steder er uklar (jf. også tekstnære bemærkninger nedenfor). Eksempelvis på forslagetets side 261, 2. afsnit, der til sidst beskriver medvirkensansvar efter straffelovens § 23. Formuleringen er meget bred og uspecifik og dermed temmelig vidtgående.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

Såfremt det f.eks. er hensigten at en ekstern konsulent, som et ledelsesmedlem har rådført sig med, skal kunne straffes for ikke selvstændigt at have underrettet bestyrelsen udenom det pågældende ledelsesmedlem, bør dette reguleres eksplicit i en lovbestemmelse.

2.1.2. Gerningsindholdet

F&P bemærker, at det er uklart, præcis hvilke handlinger og undladelser, der for den omhandlede personkreds efter hhv. stk. 1 og stk. 2 kan føre til strafansvar.

Eksemplificeringen af ledelsessvigt i bemærkningerne bidrager ikke kun til større klarhed, men skærper efter F&P's vurdering reelt også ansvaret betydeligt i forhold til almindelige ansvarsnormer. En række af eksemplerne er så bredt formuleret, at de også rummer forhold, som ikke har den grovhed, som det strafferetlige område normalt er begrænset til. Samtidig er det uklart, hvad den enkelte person generelt skal gøre eller undlade at gøre for at undgå straf.

Eksempelvis kan "groft ledelsessvigt" ifølge bemærkningerne være, at ledelsen gentagne gange vælger ikke at reagere på advarsler om betydelige risici fra f.eks. revisor eller den compliance- eller risikostyringsansvarlige (på lovforslagets side 253), men det er uklart, både hvad der kan siges at være "advarsler", og hvad der vil være tilstrækkeligt til at "reagere på advarsler".

F&P bemærker også at omfanget af den enkelte persons ansvar bør være tydeligt beskrevet, så det er klart ud fra bemærkningerne, at der er forskel på det ansvar og de forpligtelser som den enkelte har, alt efter hvilken rolle vedkommende har i selskabet.

Eksempelvis fremgår det af bemærkningerne på s. 262, 3. afsnit, at § 373 b, stk. 2, 2. pkt. fastsætter en positiv handlepligt for ansatte med en nøglefunktion. Det bør fremgå eksplicit af bemærkningerne i afsnittet, at en sådan handlepligt består i at rapportere forholdet til bestyrelsen eller direktionen. Den handlepligt som en nøglemedarbejder i et forsikringsselskab har, kan ikke meningsfuldt være den samme som den handlepligt, medlemmerne af direktionen i selskabet har (jf. også de tekstnære bemærkninger).

2.1.3. Tekstnære bemærkninger til lovtæksten

F&P

I lovtæksten gøres ”grov *eller* oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der medfører tab *eller* risiko for tab” strafbar.

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

Dette indebærer reelt, at enhver fejl, der bliver gentaget et antal gange, og som har medført en risiko for tab, er strafbelagt, selvom forsømmelsen eller skødesløsheden ikke kan kvalificeres som grov, og selvom der ikke er opstået et tab. Bestemmelsen opstiller ikke krav til tabets størrelse, så alene risikoen for et mindre tab, på grund af en gentagen fejl der er begået ved en lav grad af uagtsomhed, kan efter ordlyden straffes med fængsel i 2 år. Dette vil være uproportionalt og kan ikke være tilsigtet.

F&P foreslår på den baggrund af lovtæksten tilrettes, så det alene er grove forsømmelser eller skødesløshed, der har medført væsentlige tab eller risiko for væsentlige tab, der kan straffes.

2.1.4. Tekstnære bemærkninger til lovforslagets bemærkninger

S. 248, øverst (de første 5 linjer): Der bør her henvises direkte til § 64 d, ligesom undtagelserne for nøglepersoner for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, aktuarfunktionen og den interne auditfunktion i ledelsesbekendtgørelsens § 17 bør medtages. F&P mener derudover, at det er utilstrækkeligt at nævne tre eksempler på personer, der kan være omfattet. Rammerne bør sikres, at der er fuldstændigklarhed for den enkelte ansatte i et selskab om, hvorvidt vedkommende er omfattet af bestemmelsen.

S. 249, 4. afsnit, linje 3: ”... der udmønter det enkelte pensionsselskabs investeringsstrategi...”. Det bemærkes, at dette gælder alle forsikringsselskaber og ikke kun pensionsselskaber.

S. 250, 5. afsnit: Det fremgår af bemærkningerne, at det ikke vil være en forudsætning for, at et ledelsessvigt betegnes som groft, at Finanstilsynet tidligere har udstedt et påbud eller påtalt et lignende forhold. F&P bemærker, at dette ikke bør forstås sådan, at der altid vil kunne idømmes fængselsstraf, hvis der tidligere er udstedt påbud eller givet en påtale om et lignende forhold.

S. 250, nederst (sidste hele afsnit): I tilfælde hvor Finanstilsynets tilsynsaktiviteter, herunder tilsynsbesøg, inddrages i vurderingen af ledelsens ansvar, bør Finanstilsynets adfærd i den forbindelse også tillægges vægt. Eksempelvis bør det også kunne tillægges betydning i sager om vurdering af ledelsesansvar, hvorledes tilsynet har ageret (eller om tilsynet har forholdt sig passiv), hvis det omhandlede forhold har været forelagt, drøftet eller på anden måde er kommet tilsynsmyndigheden til kundskab. Dette bør fremgå af bemærkningerne.

S. 253, 1. afsnit: Afsnittet er uklart og bør enten udgå eller præciseres. Hvad vil eksempelvis udgøre en ”advarsel” og hvad vil være tilstrækkeligt til at ledelsen har ”reageret” på en advarsel?

S. 253, 2. afsnit: Afsnittet bør præciseres. Det bør ikke kun være bestyrelsesformanden, der kan ifalde ansvar for at forholde sig passivt, da bestyrelsen må have et kollektivt ansvar. Derudover er det uklart, hvilke former for redegørelser og oplysninger fra ”andre bestyrelsesmedlemmer”, der tænkes på?

S. 253, 4. afsnit: Afsnittet bør udgå eller alternativt omformuleres, da det ikke er direkte anvendeligt på et forsikringsselskab. Bestyrelsen i et forsikringsselskab bør ikke generelt skulle kontrollere alle direktionsbeslutninger, og bestyrelsens kontrol af direktionen i et forsikringsselskab bør ikke generelt bestå i, at få fremlagt direktionens beslutningsgrundlag eller at efterprøve samtlige ledelsesbeslutninger truffet i selskabet.

S. 253, 6. afsnit: Afsnittet er meget løst formuleret og bør præciseres. Det er uklart, hvad der menes med begrebet ”forsikringsmæssige opgaver”. I det følgende afsnit (nederst på side 253, øverst på side 254), tales om ”virksomhedens centrale afdelinger”. Der savnes klarhed over, hvilke afdelinger, områder og opgaver i et forsikringsselskab, der forudsættes at være omfattet.

S. 254, 4. afsnit: Dublet af 4. afsnit på side 253.

S. 255, nederst (og s 256, øverst): Eksemplet om oprettelse af datterselskaber fremstår for generelt og bør præciseres, så det fremgår, at bemærkningen alene er relevant i tilfælde, hvor der oprettes et datterselskab, der kræver særlig tilladelse. Det forudsættes, at der ikke vil skulle indhentes tilladelse til oprettelse af et datterselskab, der varetager ejendomsinvesteringer og/eller infrastrukturinvesteringer, der falder ind under reglerne om accessorisk virksomhed.

S: 256, 4. afsnit. Afsnittet startende med ”Den foreslåede bestemmelse...”, 3. punktum: Det er uklart, hvad der menes med denne formulering. ”Bestemmelsens 1. led om...” henviser ikke til udsættelse for kriminalitet.

S. 257, 1. afsnit: Der henvises til ”ledelsen” og så tilføjes ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse. Her og andre steder er det uklart, hvornår begrebet ”ledelse” bruges om den samlede faktiske ledelse, og hvornår ”ledelse” kun skal forstås som bestyrelse og direktion.

S. 257, 3. afsnit: I forhold til definitionen af ”grove ledelsessvigt” i stk. 1 henvises til forsømmelser eller skødesløshed. Disse begreber anvendes samtidig som modsætning til ”ledelsessvigt” i bemærkningerne til stk. 2, som omfatter en anden personkreds.

S. 257, nederst: I tilfælde hvor Finanstilsynets tilsynsaktiviteter, herunder tilsynsbesøg, inddrages i vurderingen af ledelsens ansvar, bør Finanstilsynets adfærd i den forbindelse også tillægges vægt. Dette bør fremgå af bemærkningerne. Se F&P's bemærkninger ovenfor til s. 250, nederst.

S. 258, første hele afsnit: Det er uklart, hvad kan indfortolkes i dette afsnit af bemærkningerne. F&P bemærker at dette eksempel egner sig dårligt til forsikringsområdet og bør udgå. Det bør ikke være hensigten, at en IT-direktør i en finansiel virksomhed skal kunne straffes i større omfang for en it-hændelse, end hvis en tilsvarende it-hændelse fandt sted i en anden type virksomhed eller offentlig myndighed.

S. 259 sidste afsnit, s. 260 to første afsnit: Afsnittene bør udgå/flyttes eller skrives om. Afsnittene beskriver reelt afgrænsningen af personkredsen efter stk. 1, men bidrager ikke til afgrænsningen af personkredsen ift. stk. 2. Der bør skabes klarhed om, hvilke personer der omfattes af stk. 2, og særligt hvilke personer, der *ikke* omfattes af stk. 2. Det bør fremgå eksplicit af lovbetragtningerne, hvis det er tanken, at alle anmeldte nøglepersoner med undtagelse af de nøglepersoner, der er nævnt i ledelsesbekendtgørelsens §17, stk. 1, skal være omfattede af § 373 b, stk. 1.

S. 261, øverst (linje 4): Afsnittet bør præciseres. Det relevante strafbare forhold i stk. 2 er ikke "groft ledessvigt", men "grov eller oftere gentagen forømmelse eller skødesløshed".

S. 261, øverst (linje 5): Afsnittet bør præciseres så det afspejler ansvarsfordelingen i et selskab. Det er bestyrelsens ansvar at fastsætte investeringspolitikken, herunder risikoprofilen. Så længe der handles indenfor den af bestyrelsen vedtagne investeringspolitik, kan det ikke være strafbart for en underordnet medarbejder at investere i henhold til de vedtagne rammer i investeringspolitikken, selv om det måtte kunne medføre tab for selskabet. I forlængelse heraf bør det også være muligt at anlægge en proportionalitetsbetragtning i tilfælde af en overskridelse, herunder bør der være fokus på, hvorvidt der er tale om en "aktiv" eller en "passiv" overskridelse.

S. 261, 2. afsnit: Det er meget diffust, hvad der udløser, at den pågældende adfærd bliver strafbar. F&P bemærker, at det i forhold til erstatningsansvar netop *ikke* er tilsidesættelse af alle retningslinjer, som kan udgøre et ansvarsgrundlag, men kun de mest kritiske, jf. f.eks. bemærkningerne på lovforslagets s. 58, øverst.

S. 261, 3. afsnit: Bemærkningerne om risiko for tab bør kun være relevante for personkredsen i stk. 1 og bør udelades eller omformuleres i forhold til stk. 2. Personkredsen efter stk. 2 vil ikke have ansvar for selskabets forretningsmodel og risikoprofil, men har ansvar for rapportering. Afsnittet bør omformuleres så det er tilpasset ansvarsfordelingen.

S. 261, nederst: Eksemplet med en risikofyldt forretningsmodel bør ikke generelt overføres til personkredsen efter stk. 2, da personkredsen ikke vil have ansvaret for denne. Således bør det afgrænses så det afspejler ansvar og roller, så det er klart hvilken forpligtelse den enkelte udenforstående eller underordnede har i forhold til at undgå at være ”medvirkende” og derved pådrage sig et strafansvar.

S. 262, 4. (store) afsnit: Den beskrevne handlepligt forudsætter at den omhandlede personkreds kan iværksætte foranstaltninger på egen hånd. Det kan ansatte i nøglefunktioner som 2. linje funktion pr. definition ikke. Som anført ovenfor i afsnit 2.1.1 skal compliancefunktionen f.eks. ifølge den gældende regulering alene kontrollere og vurdere de foranstaltninger, der sikrer, at lovgivningen bliver overholdt. Derimod har compliancefunktionen ikke beføjelse til, som anført i lovforslagets bemærkninger, at foretage ”foranstaltninger, der sikrer at selskabet ikke fortsat faciliterer og understøtter det pågældende kriminelle forhold”. De ansvarlige for en nøglefunktion bør alene ifalde ansvar, hvis de ikke rapporterer eller udfører deres opgaver (i en grad, hvor almindelige ansættelsesretlige konsekvenser ikke vurderes at være tilstrækkelige). Det bør derfor fremgå eksplicit, at nøglefunktionernes handlepligt almindeligvis kun består i at rapportere et risikabelt forhold til bestyrelsen eller direktionen, som herefter er ansvarlig for at iværksætte de fornødne foranstaltninger til mitigerering af de risici, som nøglefunktionerne har indrapporteret. Den handlepligt som en nøglemedarbejder i et forsikrings-selskab skal have, kan ikke meningsfuldt være den samme som den handlepligt, som ledelsen i selskabet har. Afsnittet bør tilpasses, så bemærkningerne afspejler det ansvar og de roller, som henholdsvis bestyrelsen, direktionen og nøglefunktionerne har i henhold til den gældende ledelsesbekendtgørelse og Solvens-II forordningen. Det bør samtidig fremgå klart, at bestyrelsen og den daglige ledelse grundlæggende er berettiget til at indrette sig i tillid til den rådgivning og de oplysninger, de modtager fra kompetente medarbejdere i deres organisation uden at de ifalder strafansvar, hvis det senere viser sig, at de oplysninger, de har modtaget, viser sig at være forkerte.

2.2. Erstatningsansvar, § 1, nr. 26-29 (§ 78, stk. 1-4)

F&P er enig i, at culpanormen fortsat er den bedst egnede ansvarsnorm for bestyrelses- og direktionsmedlemmer i den finansielle sektor.

Det er samtidig svært at se behovet for en anden ansvarsnorm for forsikrings-selskaber end for ledelser i f.eks. offentlige myndigheder, der forvalter store samfundsværdier, eller ledelser af private selskaber som på anden vis har betydning for den samfundsmæssige infrastruktur, f.eks. inden for lægemiddel-industrien eller energiindustrien.

Forslaget indeholder forslag om en ændring af §§ 76 og 78 i lov om finansiel virksomhed i form af en skærpelse af den erstatningsretlige ansvarsnorm. Der er således forslag om omvendt bevisbyrde, som omfatter bestyrelsens

ansvar i forbindelse med erstatningssager om tab på aftaler og engagementer mellem virksomheden og blandt andet medlemmer af ledelsen (iboende interessekonflikter). Direktøren, i hvis interesse aftalen indgås, indestår for det lidte tab, hvis aftalen ikke er forelagt til godkendelse i bestyrelsen.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

F&P mener ikke, at det er nødvendigt med en sådan skærpelse på det finansielle område. Indførelse af en sådan særlig ansvarsform for udvalgte sektorer vil være et opgør med en ellers klar dansk retstradition og udgør en potentiel glidebane i et retssamfund.

Såfremt man fra lovgivers side mener at en sådan skærpelse af ansvaret for bestyrelsesmedlemmer i forsikringsselskaber er nødvendig, er det F&P's opfattelse at skærpelse bør ske i målrettede og branchespecifikke bestemmelser (f.eks. i en kommende lov om forsikringsvirksomhed), og ikke i lov om finansiell virksomhed. F&P har samtidig vanskeligt ved at pege på situationer, hvor omvendt bevisbyrde i praksis kunne tænkes at være relevant for et forsikringsselskab.

Et eksempel kunne dog være, hvor et forsikringsselskab har foretaget ejendomsinvesteringer og hvor medlemmer af bestyrelsen personligt drager fordel heraf, ved at leje sig ind i de pågældende ejendomme til en husleje, som ligger væsentligt under markedslejen.

I den forbindelse bemærkes at eksemplificeringen i lovforslagets bemærkninger primært retter sig mod banker og pengeinstitutter og det er derfor vanskeligt at se, hvad et bestyrelsesmedlem i et forsikringsselskab skal kunne udlede heraf.

Eksempelvis stammer definitionen af "eksponering" fra et direktiv rettet mod pengeinstitutter (CRD IV-direktivet), og giver således ikke mening i forhold til forsikringsselskaber. F.eks. ville enhver udstedelse af en forsikringspolice eller tilsvarende standardprodukter, hvor der ikke forudbetales, kunne udgøre en "eksponering" i henhold til den nugældende definition, da der er en kreditrisiko. Definitionen bør derfor for forsikringsselskaber alene omfatte lånelignende engagementer, da forsikringsselskaber ikke vil have sædvanlige forretningsbetingelser for udlån eller lignende mellemværender.

F&P foreslår på den baggrund at følgende konkretisering indsættes i bemærkningerne: *"Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, hvor der er tale om lån eller lånelignende forhold, der indebærer en kreditrisiko."*

Bemærkningerne til § 78 nævner samtidig kun forsikringsrelaterede eksempler i forhold til de aftaler, der indgås med direktionen, jf. den tidligere FIL § 76. Det bør derfor overvejes, om et eksponeringsforbud er meningsfuldt for forsikringsselskaber – og i givet fald på hvilken måde (herunder en forsikringsrelevant definition af "eksponering").

Dette illustrerer væsentligheden af, at der i stedet fastsættes branchespecifikke bestemmelser, f.eks. i en kommende lov om forsikringsvirksomhed.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

2.2.1. Tekstnære bemærkninger

Med lovforslagets § 1, nr. 26, foreslås FIL § 78, stk. 1, ophævet: I stedet indsættes et nyt § 78, stk. 1 – 4, således at bestemmelsen både omfatter aftaler og eksponeringer. I det foreslåede § 78, stk. 2 og 4, anvendes dog ”bevilling” i stedet for ”eksponering”:

FIL § 78, stk. 2: ”bevillinger, sikkerhedsstillelser eller aftaler”

FIL § 78, stk. 4: ”bevilling eller sikkerhedsstillelse”

I den foreslåede lovtekst til FIL § 78, stk. 2 og 4, anvendes begrebet ”bevilling” i stedet for ”eksponering”, som anvendes i den øvrige bestemmelse. Dette er ikke hensigtsmæssigt, og ”bevilling” bør ændres til ”eksponering”, således at der konsekvent anvendes samme begreb gennem hele bestemmelsen.

Dertil bemærkes derudover, som ovenfor nævnt, at definitionen af ”eksponering” stammer fra CRD IV-direktivet, som er rettet mod pengeinstitutter. Det giver således ikke mening at tale om eksponeringer på forsikringsområdet, og bestemmelsen bør derfor tilrettes og tilpasses forsikringsbranchen.”

2.3. *Fornyset vurdering af bestyrelsesmedlem, som bliver formand, § 1, nr. 5 (§ 64, stk. 5)*

F&P bemærker, at det er vanskeligt at se relevansen af, at der indføres et særskilt krav om en fornyet vurdering af et bestyrelsesmedlems egnethed og hæderlighed, hvis denne skal skifte position fra menigt medlem af bestyrelsen til bestyrelsesformand. Det er allerede cementeret i bestemmelsen og den tilhørende vejledning, at vurderingen skal foretages i forhold til hver enkelt stilling eller hverv, den pågældende besidder, herunder må der også kunne foretages en ny vurdering når et menigt medlem af bestyrelsen, der ikke allerede er egnetheds og hæderlighedsvurderet som bestyrelsesformand, påtager sig et nyt hverv i bestyrelsessammenhæng.

Formuleringerne i bestemmelsens bemærkninger kan samtidig give anledning til tvivl om rækkevidden af den fornyede vurdering, herunder hvad der nærmere menes med, at pågældende skal kunne give direktionen det fornødne faglige og ledelsesmæssige modspil. Det afgørende må være, hvorvidt vedkommende har den rette ledelsesmæssige, personlige og faglige tyngde til at kunne bestride posten som bestyrelsesformand. Den vigtigste forudsætning for at kunne bevæge sig fra menigt bestyrelsesmedlem til bestyrelsesformand bør være, at man er det rigtige sted på den ledelsesmæssige dimension.

I lovforslaget anvendes termer som ”robusthed og gennemslagskraft”, hvor det nævnes som eksempel, at der kan anvendes interviews til at afdække dette.

F&P vil gerne henlede opmærksomheden på, at disse forhold beror på en subjektiv vurdering og kan være overordentligt vanskelige for virksomhederne at dokumentere – og for Finanstilsynet at efterprøve i praksis på baggrund af en samtale.

Et sådant krav om ”robusthed og gennemslagskraft” medfører således en risiko for, at egnede kandidater udelukkes alene på baggrund af interviewerens subjektive vurderinger af disse egenskaber. Da der særligt kan være forskel på forståelsen af ”robusthed og gennemslagskraft” mellem forskellige køn og aldersgrupper, er der risiko for at et sådant krav vil medføre forskelsbehandling mellem sammenlignelige kandidater alene på baggrund af deres køn eller alder. I bemærkningerne bør det derfor eksemplificeres, hvilken dokumentation der er tilstrækkelig til objektivt at beskrive, at kravet er opfyldt.

Samtidig stiller sådanne betingelser sig i vejen for bestyrelsens egen evne til at konstituere sig om en formand, hvilket går imod almindelige selskabsretlige principper og udhuler bestyrelsens kollektive ansvar. Det bør være bestyrelsen, der afgør, hvem den ønsker som formand. De personer, der er vurderet som fit & proper til at sidde i bestyrelsen, bør alle kunne udnævnes til formand af den øvrige bestyrelse, hvis bestyrelsen vurderer, at vedkommende er den rette. F&P mener derfor ikke, der bør være en ny fit & proper vurdering, når et bestyrelsesmedlem bliver formand.

Det bør som minimum fremgå af bemærkningerne, at en sådan fornyet vurdering ikke er nødvendig for et bestyrelsesmedlem, som allerede er ”fit&proper”-vurderet som formand, men som af tekniske årsager først indtræder formelt som formand efter en kort periode som menigt bestyrelsesmedlem.

F&P er dog positiv overfor, at forslaget lægger op til i højere grad at anerkende den ledelsestradition og de kompetencer, der findes i arbejdsmarkedspensionsselskaber, der bygger på den danske aftalemodel, og i gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, som bygger på medlemsdemokrati.

2.4. Fratrædelsesgodtgørelse, § 1, nr. 25 (§§ 77 j-l)

Lovforslagets §§ 77 j-l indeholder ufravigelige bestemmelser om offentliggørelse af fratrædelsesgodtgørelser for finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskaber.

Aflønningsreglerne for forsikringsselskaber er reguleret i Solvens II forordningen og i aflønningsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber (bekg.

16/2019) og ikke i lov om finansiel virksomhed. Ansvarsudvalget havde på den baggrund ikke lagt op til, at forsikringsselskaberne skulle være omfattet af disse bestemmelser i lovforslaget. Det fremgår således af Ansvarsudvalgets betænkning, at i det omfang tilsvarende regelsæt for den registrerede direktion i øvrige finansielle virksomheder overvejes for øvrige finansielle virksomheder, bør sådanne regelsæt i givet fald tilpasses den konkrete virksomhedstypes særlige karakter – og at sådanne regler med fordel kunne indføres i forbindelse med en opsplitning af lov om finansiel virksomhed.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

F&P er på den baggrund forundret over, at Erhvervsministeriet har valgt at skrive forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ind i bestemmelserne, særligt da bestemmelsernes bemærkninger tydeligvis ikke retter sig mod forsikringsselskaber og eksempelvis ikke tager højde for, at strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet adskiller sig fra reguleringen af aflønning af direktionen i penge- og realkreditinstitutter.

F&P anbefaler derfor at forsikringsselskaber og forsikringsholdningsvirksomheder udgår af bestemmelsen.

Det er F&P's opfattelse at eventuelle krav om offentliggørelse af fratrædelsesgodtgørelser mv. for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder bør fastsættes i branchespecifikke bestemmelser, eksempelvis i en kommende lov om forsikringsvirksomhed, i tråd med anbefalingerne i Ansvarsudvalgets betænkning.

F&P bemærker i øvrigt at der i bemærkningerne til bestemmelserne, særligt § 77 j, med fordel kunne foretages en henvisning til at ministeriet har vurderet bestemmelsernes ser overensstemmelse med GDPR.

2.5. Rekruttering

F&P gør opmærksom på, at en skærpelse af ansvaret også giver anledning til en række betænkeligheder. F&P er bekymret for, at de foreslåede regler vil gøre det mindre attraktivt f.eks. at være bestyrelsesmedlem eller nøglemedarbejdere i et forsikrings- eller pensionsselskab. Hvis det bliver betragtet som risikofyldt at arbejde i en forsikringsvirksomheds bestyrelse eller i en nøglefunktion i et forsikringsselskab, vil det således få en negativ effekt på muligheden for at rekruttere og fastholde de bedste bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og nøglemedarbejdere. Man risikerer således med øgede sanktioner at modarbejde det ønskede resultat.

Det skyldes, at der allerede er en række særkrav og sanktioner knyttet til bestyrelseshvervet i forsikringsbranchen, som ikke gør sig gældende for bestyrelsesarbejde i andre virksomheder, f.eks. i ledelsesbekendtgørelsen, strengere aflønningsregler og krav til bestyrelsesmedlemmers virke, ligesom der også er fastsat forpligtelser for nøglemedarbejdere i form af den ansvarshavende aktuar.

Samtidig er der grund til at fremhæve, at lovforslagets fokus på bestyrelsesmedlemmernes individuelle kompetencer og ansvar vil kunne udfordre det kollektive ansvar i bestyrelsen med risiko for at dette fører til ændret adfærd eller ændret lyst til at deltage i bestyrelsesarbejdet.

3. Ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed (Fagudvalget)

3.1. Udmøntning af Finanstilsynets godkendelsesprocedure, § 1, nr. 4 (§ 64, stk. 2)

Det foreslåede § 64, stk. 2, udmønter Finanstilsynets praksis, hvorefter tilsynet påser, at personer omfattet af bestemmelsen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, i forbindelse med, at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en finansiel virksomhed. Samtidig fastsættes det, at Finanstilsynet skal fit & proper-godkende de pågældende kandidater.

F&P forholder sig grundlæggende kritisk til udmøntningen af godkendelsesprocessen i FIL. Det er forsikringsselskaberne, der er ansvarlige for rekruttering af ledelsesmedlemmer og nøglepersoner og dermed også for at sikre, at kandidaterne lever op til FIL's egnetheds- og hæderlighedskrav. Der bør derfor alene være tale om en "orienteringsprocedure", hvor Finanstilsynets rolle "kun" består i at føre tilsyn med, at selskaberne overholder gældende regler. Finanstilsynet skal således fungere som "back-stopper", da godkendelse af kandidater til f.eks. direktionen ligger i ledelsesretten. De foreslåede skærpede ansvarsregler samt den foreslåede gennemsigtighed fsva. egnethedskravene understøtter yderligere, at en orienteringsprocedure er tilstrækkelig. Under alle omstændigheder bør der være en frist for, hvor lang tid Finanstilsynets "back-stop"-proces må tage.

F&P har i den forbindelse noteret sig, at det af bemærkningerne til stk. 2, 2. pkt., fremgår, at Finanstilsynet kun træffer afgørelser i negative sager. Det understreger yderligere behovet for en frist.

Samtidig bemærkes, at bemærkninger til stk. 2, 2. punktum ikke umiddelbart ses at være i overensstemmelse med formuleringen af bestemmelsens stk. 2. At Finanstilsynet, jf. bemærkningerne, "træffer afgørelse" må pr definition være en både positiv og en negativ afgørelse. Det bør fremgå tydeligt af lovtækt og bemærkninger, om det er hensigten, at der kun skal træffes en forvaltningsretlig afgørelse, når den er negativ.

3.2. Betingede egnethedsgodkendelser, § 1, nr. 4 (§ 64, stk. 4)

F&P støtter det foreslåede nye stk. 4, i § 64, hvorefter der gives mulighed for betingede egnethedsgodkendelser. Det fremgår af lovbemærkningerne, at en betinget godkendelse medfører en "skærpet opmærksomhedspligt" og at det

kan fordre, at personen indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag samt at manglende iagttagelse af den skærpede opmærksomhedspligt kan medføre et erstatningsansvar. Dette rejser dels spørgsmålet, om personen tillige har en forøget risiko for strafansvar, dels om de øvrige ledelsespersoner (eller nøglepersoner) afledt også får en skærpet opmærksomhedspligt i lyset af kollegaens utilstrækkelige egnethed i en periode. F&P ønsker derfor, at det præciseres i lovbemærkningerne, at manglende iagttagelse af den skærpede opmærksomhedspligt kun kan få konsekvenser for den person, som har fået en betinget godkendelse.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

3.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om kompetence- og erfaringskrav for direktører i forsikringsselskaber, § 1, nr. 8 (§ 64, stk. 10)

Hvad angår den foreslåede bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav for medlemmer af direktionen i forsikringsskaber er F&P grundlæggende af den opfattelse, at det er meget komplekst om ikke næsten umuligt at regulere sig til god ledelse. Det er i den forbindelse vanskeligt at forud definere alle relevante kompetence- og erfaringskrav og endnu sværere at vurdere, om de er til stede. Hertil kommer, at jo større et selskab er, des vigtigere er de ledelsesmæssige kompetencer frem for andre relevante kompetencer. Man risikerer derfor at fravælge de bedst egnede. Ligeledes kan kredsen af mulige kandidater blive begrænset i et sådant omfang, at kandidaterne bliver for ens. Herved kan der bl.a. opstå problemer i forhold til innovation og mangfoldighed.

Når det er sagt, hilser F&P intentionen bag bemyndigelsen velkommen; nemlig at skabe mulighed for et bredere rekrutteringsgrundlag til ledelsesposter, jf. også den politiske aftale af 16. juni 2022. F&P lægger i den forbindelse afgørende vægt på, at de to processer for egnethedsvurderinger af direktionsmedlemmer, henholdsvis den helhedsorienterede, skønsbaserede vurdering og formodningstilgangen, ligestilles; dvs. at begge tilgange er lige legitime, jf. også de almindelige såvel som de specielle bemærkninger i lovforslaget. Formodningsreglen vurderes isoleret set at være problematisk, idet der er risiko for, at den de facto bliver et minimumskrav; dvs., at der kommer til at opstå et rigtigt og ufleksibelt regime på området med "hårde" ufravigelige krav. Den kommende reguleringsmæssige ramme skal derfor sikre, at der i vurderingen af konkrete kandidater er mulighed for at anlægge en holistisk og individuel vurdering af kandidatens samlede kvalifikationer og erhvervs erfaringer.

F&P har med tilfredshed noteret sig, at det med hensyn til udnyttelsen af bemyndigelsen til at fastlægge indholdet af en formodningsregel for forsikringsselskaber i lovforslagets almindelige bemærkninger (side 101) fastslås, at det *"forudsætter en forudgående analyse af de behov, som erfaringer og kompetencer skal tilfredsstille, således at kriterierne vil afspejle det, der vil være relevant og tilstrækkeligt for direktører og nøglepersoner i disse virksomheder. Det forudsættes med forslaget, at en fastlæggelse af foruddefinerede kriterier til brug for en formodningsregel for forsikringsselskaber*

skal ske med inddragelse af repræsentanter fra sektoren.” Hermed imødekommes F&P’s ønsker om dels at blive inddraget i reguleringsarbejdet, dels at få en branchespecifik regulering, jf. også den kommende lov om forsikringsvirksomhed, hvor reglerne målrettes forsikring og afspejler den måde, hvorpå forsikringsbranchen arbejder og er organiseret. Det bemærkes i den forbindelse, at der også på EU-niveau sondres mellem fit & proper-krav for henholdsvis forsikring/pension og bank/investering; i f.eks. bank-pakken, som pt. forhandles i EU, genbesøger Kommissionen fit & proper-reguleringen, jf. bl.a. Q&A’s on the Banking Package 2021. Tilsvarende har Kommissionen ikke fundet anledning til at ændre i bestemmelserne i forslaget til Solvency II-Review; m.a.o. finder Kommissionen, at der er behov for yderligere og en anden ”fit & proper”-regulering på bankområdet.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

Den branchespecifikke regulering indebærer i sagens natur, at bemyndigelsen til at fastlægge indholdet af en formodningsregel for forsikringsselskaber ikke kan bygge på Fagudvalgets anbefalinger, idet de bl.a. er baseret på guidelines fra Den Europæiske Central Bank (ECB), og derfor retter sig mod banksektoren. Hertil kommer, at ECB er tillagt kompetence til egnetheds- og hæderlighedsvurderinger for SIFI’er i bankunionen. Da forsikringsselskaber ikke udgør en systemisk risiko, kan anbefalingerne ikke overføres på forsikringsområdet. Det gælder f.eks. de foreslåede tærskelniveauer på henholdsvis 10 og 5 års erfaring for administrerende direktører i henholdsvis SIFI-institutter og øvrige institutter. Sådanne tærskelniveauer vil i øvrigt begrænse rekrutteringspuljen betydeligt.

I relation til ovenstående bør følgende bemærkning, der er indsat under de specielle bemærkninger til den tilsvarende bemyndigelse fsva. nøglepersoner i § 1, nr. 15, på side 161, gentages i slutningen af bemærkninger til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8, på side 144: *”Den nærmere udmøntning af bemyndigelsen til at fastsætte kompetence- og erfaringskrav forventes derfor at tage udgangspunkt i denne tilgang og vil i relevant omfang inddrage retningslinjer fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) for ledelsessystem, der vedrører selskabernes organisering, herunder nøglefunktionerne.”*

Aftaleparternes ønske om at gøre rekrutteringsgrundlaget til ledelsesposter i den finansielle sektor bredere er gentaget i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Således fremgår det bl.a. på side 99, at *”Det er ... centralt, at rekrutteringsgrundlaget til ledelsesposter i finansielle virksomheder er tilstrækkelig bredt, så diversitet, erfaring og inspiration fra andre sektorer også kan komme den finansielle sektor til gode.”* For F&P er dette et meget vigtigt politisk signal, idet diversitet og erfaring fra andre sektorer i selskabernes ledelse længe har været en mærkesag for branchen. F&P kan i den forbindelse ikke genkende beskrivelsen af gældende praksis på side 100, hvor det fremgår, at Finanstilsynet ved vurderingen af en kandidats egnethed ser på *”erfaringer, der er opnået på det konkrete finansielle fagområde, be-*

slægtede finansielle fagområder og relevante kompetencer fra andre erhverv.” F&P kan samtidig konstatere, at aftaleparternes udtrykkelige ønske om et bredere rekrutteringsgrundlag nedtones flere steder i bemærkningerne. Det gælder bl.a. beskrivelsen af den helhedsorienterede tilgang på side 102 i de almindelige bemærkninger, hvor det bl.a. fremgår, at *”I den helhedsorienterede sagsbehandling er det således tanken, at konkret praktisk erfaring fra en lignende virksomhed i en vis udstrækning kan erstattes af anden erfaring, der er relevant for den konkrete stilling. Erfaring fra eksempelvis andre typer af finansiell virksomhed eller fra offentlige myndigheder, som f.eks. Nationalbanken, Finans- eller Erhvervsministeriet, Finanstilsynet, eller den Nationale enhed for Særlig Kriminalitet vil således også kunne tages i betragtning afhængigt af, hvilken stilling vurderingen foretages til.”* Denne beskrivelse og eksemplerne er ikke i tråd med aftalen af 16. juni 2022, hvor det bl.a. fremgår, at *”Tilgangen skal medvirke til at synliggøre muligheder for rekruttering og udveksling af kompetencer på tværs af sektorer i erhvervslivet og på tværs af delsektorerne i den finansielle sektor (modvirke siloer).”*

Som eksempler på kompetencer fra andre brancher, som kunne være relevante på et C-level i et skadesforsikringssselskab, kan nævnes kompetencer indenfor IT- og digitalisering, mere generelle B2B og B2C kompetencer som distribution, salg, lønsomhed, økonomistyring og erfaring med investor relations (for børsnoterede selskaber). Endvidere hvad angår ansættelse af nøglepersoner bør et skadesforsikringssselskab f.eks. kunne ansætte en ledende medarbejder fra en ingeniørvirksomhed, ligesom både skades- og livsforsikringssselskaber bør kunne ansætte en ledende medarbejder fra en socialforvaltning til deres personskade-afdelinger. Tilsvarende bør f.eks. ledende medarbejdere fra sundhedsvæsenet, advokater med brancheerfaring og universitetsansatte kunne komme i betragtning til en stilling som nøgleperson.

Jo større et selskab, des vigtigere vil det være med brede ledelsesmæssige kompetencer, da man netop ikke skal dække specialistviden i ledelsen. Ligeledes jo stærkere faglige understøttelse den ansatte leder har, des mindre vigtig er lederens egen forsikringsfaglige viden og jo vigtigere er lederens ledelsesmæssige og strategiske kompetencer. Dette ønsker F&P præciseret i lov-bemærkningerne.

I forlængelse af ovenstående bemærkes det, at aftaleparternes ønske om et bredere rekrutteringsgrundlag på ingen måde kommer til udtryk i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8 (side 143-144). Her fremgår det bl.a., at *”En ansøgers erfaringer fra tilsvarende eller beslægtet stilling i en tilsvarende eller relevant beslægtet finansiell virksomhed vil derfor være faktorer, der tillægges betydelig vægt i afgørelserne i den helhedsorienterede ansøgningsproces.”* Om formodningstilgangen fremgår det tilsvarende, at *”Modellen opstiller dermed en mulighed for forenklet sagsbehandling for ansøgere med åbenbart tilstrækkelige relevante kompetencer og åbenbart tilstrækkelig erfaring fra sektoren.”* F&P skal derfor opfordre til, at såvel de

almindelige som de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8, gennemskrives med henblik på en korrekt implementering af aftaleparternes ønske om diversitet mv. fsva. ledelsesposter i den finansielle sektor – det gælder både i forhold til den helhedsorienterede tilgang og til formodningstilgangen. Særligt i forhold til sidstnævnte, hvor der i bekendtgørelsen skal fastsættes foruddefinerede krav og tærskelniveauer, er det vigtigt, at aftaleparternes ønske om et bredt rekrutteringsgrundlag signaleres tydeligt.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

F&P lægger vægt på, at Finanstilsynets administration af fit and proper-reglerne skal sikre, at dansk fit and proper-praksis ikke er mere restriktiv end i sammenlignelige EU-medlemslande, jf. også aftalen af 16. juni 2022. I den forbindelse fremgår det af lovforslagets almindelige bemærkninger (s. 99), at *”Da afslag på egnetheds- og hæderlighedsgodkendelser normalt ikke offentliggøres i EU-medlemslandene, vil praksis fra sammenlignelige lande skulle bygges på vejledninger fra henholdsvis ECB og de nationale myndigheder, der offentliggør sådanne vejledninger.”* Den Europæiske Central Bank (ECB) er tillagt kompetence til egnetheds- og hæderlighedsvurderinger for SIFI'er i bankunionen. Hertil skal F&P bemærke, at forsikringselskaber ikke udgør en systemisk risiko. Anbefalingerne fsva. SIFIER kan derfor ikke overføres på forsikringsområdet. Bemærkningerne til forslaget bør derfor tilrettes på dette punkt.

F&P støtter forslaget om, at vurderingen af en ansøgers viden, faglige kompetencer og erfaring både under den helhedsorienterede tilgang og under formodningstilgangen altid skal være proportional og at der dermed tages hensyn til, at forsikringselskaber varierer i størrelse, art og kompleksitet (side 101 og 143-144). Således sikres der fleksibilitet og balance i vurderingen af, om et ledelsesmedlem opfylder kravene til kompetencer og erfaring. I forhold til kravet om tilstrækkelig erfaring lægger F&P vægt på, at reglerne udmøntes med udgangspunkt i de roller, erfaringen er opnået i fremfor i forhold til antallet af års erfaring, jf. også de specielle lovbemærkninger på side 144. Eksemplet på samme side er dog et eksempel på den modsatte tilgang og bør derfor tilrettes.

Endelig hvad angår udmøntningen af bemyndigelsen i en bekendtgørelse er det vigtigt at fastholde, at det er forsikringselskaberne, der er ansvarlige for rekruttering af ledelsesmedlemmer og nøglepersoner, at der er forskel på selskabernes størrelse, og at ansvaret for organiseringen af selskabernes governancestruktur ligger hos selskaberne. F&P vil derfor arbejde for, at der etableres en fleksibel ramme, der ikke udhuler de enkelte selskabers ledelsesret eller hindrer rekrutteringen af nye kompetencer, diversitet og innovation. Med henblik på at sikre størst mulig fleksibilitet og proportionalitet i reguleringen vil F&P bl.a. lægge vægt på, at gradueringen af åremål i formodningstilgangen nuanceres yderligere på forsikringsområdet sammenholdt med Fagudvalgets anbefalinger på bankområdet og at prædefinerede ansvarsområder alene ses som vejledende.

3.4. Bemyndigelse til at fastsætte regler om kompetence- og erfaringskrav for nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, § 1, nr. 15 (§ 64 d, stk. 7)

Hvad angår forslaget om, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kompetence- og erfaringskrav for nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, henvises der til bemærkningerne under pkt. 3.2, herunder til bemærkningerne til lovforslagets specielle bemærkninger, idet de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8, og § 1, nr. 15, stort set er identiske.

Derudover gøres der opmærksom på, at der i sjette afsnit på side 97 i de almindelige bemærkninger mangler en henvisning til FIL § 64 d, stk. 3, hvorefter nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskrav, jf. § 64, stk. 1.

Endelig hvad angår den kommende udmøntning af bemyndigelsen i en bekendtgørelse forholder F&P sig kritisk til Fagudvalget anbefaling om, at der skal stilles krav til personlige kvaliteter og uafhængighed for så vidt angår nøglepersoner. Der vurderes ikke at være hjemmel i § 64, stk. 1, i FIL til at inddrage disse hensyn i vurderingen af kandidaterne. Ligesom det vil være vanskeligt at dokumentere, at en given kandidat opfylder disse krav.

3.5. Indbringelse af afgørelser om egnethed og hæderlighed for domstolene, § 1, nr. 35 (§ 351, stk. 10)

F&P hilser forslaget om at ændre de gældende regler om domstolsprøvelse, således at også negative egnetheds- og hæderlighedsvurderinger i form af afslag på godkendelser, kan indbringes for domstolene via Finanstilsynet. Det vil styrke retssikkerheden for de personer, afgørelserne er rettet imod, ligesom retsstillingen vil være den samme som for personer, der er genstand for en negativ egnetheds- og hæderlighedsvurdering i form af et påbud om at afsætte et ledelsesmedlem eller en nøgleperson.

Da intentionen med den foreslåede § 351, stk. 10, jf. lovbemærkninger, er, at bestemmelsen omfatter såvel ledelsesmedlemmer som nøglepersoner, er der behov for at ændre stk. 10, idet den, som den er affattet, kun omfatter nøglepersoner.

3.6. Offentliggørelse af redegørelser for Finanstilsynets praksis for egnethedsvurderinger, § 1, nr. 39 (§ 354 e, stk. 6)

F&P er enig i, at hensynet til den enkelte person vejer tungere end hensynet til transparens vedrørende Finanstilsynets afslagspraksis i egnetheds- og hæderlighedssager og støtter derfor lovforslagets § 1, nr. 36- 38, hvorefter alle typer af afgørelser om egnethed og hæderlighed undtages fra de gældende offentliggørelsesregler.

Som modvægt til forslaget om fortrolighed i egnetheds- og hæderlighedssager støtter F&P forslaget om at øge transparensen om Finanstilsynets tilladelsespraksis ved at forpligte tilsynet til med jævne mellemrum at offentliggøre en redegørelse for Finanstilsynets praksis. Da det er selskaberne, der er ansvarlige for at rekruttere ledelsesmedlemmer og nøglepersoner med de fornødne kompetencer og erfaringer, er det vigtigt, at selskaberne har forudgående kendskab til, hvad Finanstilsynet lægger til grund i sin vurderinger.

F&P

Sagsnr. GES-2022-00223

DokID 449286

F&P er dog ikke enig i, at redegørelserne skal have fokus på positive egnhedsafgørelser, således som det fremgår af de specielle bemærkninger i lovforslaget. Udgangspunktet er, at forsikringssselskaberne ansætter ledelsesmedlemmer og nøglepersoner, som de vurderer, er egnede og hæderlige. Hvis Finanstilsynets redegørelser skal give værdi for selskaberne, er der derfor behov for transparens med hensyn til de kriterier, der ligger til grund for tilsynets negative afgørelser. Dette er også den logiske konsekvens af bemærkningerne til det nye stk. 2, i § 64, hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet kun træffer afgørelser i negative sager. Endelig bør det overvejes, om rapporten ikke også skal omfatte negative hæderlighedsafgørelser, der ikke baseres på en anden instans afgørelse, f.eks. en domstols, idet sådanne afgørelse er baseret på tilsynets skøn.

F&P står naturligvis til rådighed for en eventuel uddybning af ovenstående synspunkter.

Med venlig hilsen

Kristine Lilholt Nilsson